

som en Forandring af eller et Tillæg til Grundloven, kan jeg paa ingen Maade indrømme. Grundloven trænger til mange Love som nærmere Bestemmelser, og i Grundlovens § 21 staaer der endog saa, at Ministeransvarligheden bestemmes ved Lov, altsaa skulle de nærmere Bestemmelser desangaaende fastsættes ved Lov. Det er ogsaa som en Følge af denne Grundlovens Bestemmelse, at Begyndelsen nu her stæer til at gennemføre denne Paragraph.

Jeg kan derfor ikke Andet end vedblivende anbefale Forslaget til Thinget. Jeg anbefaler det ogsaa fremdeles til den høitærede Ministers Bevillie, og jeg tvivler ikke paa, at det vil lykkes at frembringe et langt bedre Arbejde, dersom han vil komme Lovforslaget til Hjælp med sin Skarpsindighed og sin Kundskabsfylde istedetfor at anvende dem til at modsætte sig Forslaget ved dets yderligere Behandling og dets Dphøielse til Lov. Jeg er aldeles overbevist om, at der vil vindes særdeles Meget, dersom han vil betragte det som en Opgave for det ærede Ministerium, idetmindste deelsviis, at bringe Grundlovens Paragraph om Ministerens Ansvarlighed til Udførelse.

Indenrigsministeren: Det er Noget, jeg heelt vel veed, at det ærede Medlem ikke trænger til at udtale sig, naar han ikke anseer det for nødvendigt, naar han ikke derved troer at kunne opnaae Noget; men Spørgsmaalet er, om der netop ikke kunde opnaaes Noget derved, at han udtalte sig om Forholdet, og selv om han i den Henseende ikke har nogen bestemt Trang, kan der være mange Andre, som netop kunde ønske en saadan Udtalelse fra hans Side om Forholdet, saa det er ikke forunderligt, om jeg netop for en væsentlig Deel har tilfrevet denne Dpfattelse af Situationen, at han har indbragt nærværende Lovforslag. Thi jeg maa gjentage, at Forslaget efter sin Natur er et Leilighedsforslag, men at der ikke er saadanne Omstændigheder tilstede, som virkelig kunne retfærdiggjøre Forslagets Indbringelse som et Leilighedsforslag i nærværende Thing. Forslaget viser sig jo aabenbart som et Leilighedsforslag derved, at det kun tager et enkelt Punkt af Ansvarligheden;

det er det, der stempler det som et Leilighedsforslag, og jeg kan ikke erkjende, at der i Forholdene, som de foreligge, er tilstrækkelig Grund til at tage en saadan enkelt Deel af Ansvarlighedsspørgsmaalet frem paa dette Sted. Det ærede Medlem bemærkede, hvad der jo naturligtviis paa en vis Maade ogsaa er fuldkommen rigtigt, at, hvis Rigsretsdommen havde statureret visse almindelige Sætninger, som vare farlige for Bevillingsmyndigheden, med Hensyn til de Ministre, om hvis Forhold der var Spørgsmaal, saa var det Samme umiddelbart ogsaa statureret med Hensyn til Ministrene for Kongeriget Danmarks særlige Anliggender. Derved er imidlertid at bemærke, at det, som skaber Præcedentser, det er ikke visse almindelige Sætningers Udtalelse, men det er den Anvendelse, der gjøres af dem i det enkelte Tilfælde, det er de Forhold, hvorunder disse Sætninger udtales, det er den Tilboielighed, som der kan være til at benytte dem, det er den Trang, der kan være til at modvirke farlige Conseqventser, og naar jeg benægter, at der er tilstrækkelig Anledning til at forfølge et saadant enkelt Ansvarlighedsspørgsmaal i Forhold til Kongerigets særlige Ministre, saa er det, fordi jeg ikke troer, at det paa nogen Maade kan paavises, at der hos Kongerigets Ministre har været nogensomhelst Tilboielighed til paa en utilbørlig Maade at gjøre Indgreb i den almindelige Bevillingsmyndighed. Jeg er fuldkommen sikker paa, at man vil give mig Ret heri (Tscherning: Nei!) Jo, jeg troer dog nok, at det ærede Thing vil give mig Ret deri, naar jeg paastaar, at der ikke hos den nærværende Regjering (jeg taler ikke om nogen anden, thi Andet vedkommer mig ikke) er nogensomhelst Tilboielighed til at gribe ind i Bevillingsmyndigheden — derom er jeg fuldkommen overbevist, og jeg skal trostlig lade den Sag staae til Forhandling.

Det andet Spørgsmaal, som ved hele denne Sag er af stor Betydning, det er det Punkt, som jeg berørte, nemlig, hvorledes man let kan komme ind paa at ville løse Grundlovstrivsel, uagtet de virkelig ikke kunne løses undtagen paa grundlovmæssig Maade. Det ærede Medlem vilde nemlig gjøre gjæl-